

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α6 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604529
Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, 30/09/2020

Αριθμός απόφασης: **2075**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ ΟΡΓ Α 1036960 ΕΞ 2017/10.3.2017 (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

δ. Του άρθρου έκτου παρ. 4 εδ. β' της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75/30.3.2020), που κυρώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 1 ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86/25.4.2020).

ε. Της υπ' αριθμ. Α.1122/29.5.2020 (ΦΕΚ Β' 2088/31.5.2020) κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 30.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, κατοίκου, κατά α) των κάτωθι πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕΦΠ) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική / φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
1		19/12/2019	-	Φόρος εισοδήματος	01/01/2013 - 31/12/2013	19.997,43 €
2		19/12/2019	-	Φόρος εισοδήματος	01/01/2014 - 31/12/2014	297,00 €

και β) των κάτωθι πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου (ΤΧ) του ιδίου Προϊσταμένου:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική / φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
3		19/12/2019	-	Τέλη χαρτοσήμου (ΤΧ)	01/01/2013 - 31/12/2013	14.234,26 €
4		19/12/2019	-	Τέλη χαρτοσήμου (ΤΧ)	01/01/2014 - 31/12/2014	14.528,95 €

και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξεις α) διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ και β) διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, των οποίων ζητείται η ακύρωση, άλλως η μεταρρύθμιση, καθώς και τις από 19.12.2019 οικείες εκθέσεις ελέγχου του ιδίου Προϊσταμένου.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 30.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) και ειδική εισφορά αλληλεγγύης άρθρου 29 ν. 3986/2011 (ΕισφΑλληλ)

1) Με την υπ' αριθμ. /19.12.2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ οικονομικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ΦΕφπ ποσού 9.425,25 €, πλέον 288,49 € πιστωτικού ποσού βάσει της οικείας υποβληθείσας δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) οικονομικού έτους 2014, 9.750,10 € συνόλου προσαυξήσεων λόγω ανακρίβειας της δήλωσης αυτής ΦΕφπ και εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕφπ (άρθρο 72 παρ. 17 ν. 4174/2013) και 533,59 € ΕισφΑλληλ, ήτοι συνολικό ποσό 19.997,43 €.

2) Με την υπ' αριθμ. /19.12.2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης επιβλήθηκε σε βάρος της

προσφεύγουσας ΦΕφπ ποσού 198,00 €, πλέον 99,00 € προστίμου λόγω ανακρίβειας της οικείας υποβληθείσας δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) φορολογικού έτους 2014, στο σώμα δε της πράξης υπάρχει η επισήμανση ότι «επί του οφειλόμενου φόρου κ.λπ. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.», λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕφπ.

Οι διαφορές ΦΕφπ και ΕισφΑλληλ προέκυψαν επί τη βάσει της από 19.12.2019 έκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, σύμφωνα με την οποία επαναπροσδιορίστηκε το συνολικό εισόδημα της προσφεύγουσας κατά τις ελεγχθείσες περιόδους 01.01.2013-31.12.2013 και 01.01.2014-31.12.2014, αντίστοιχα, με την προσθήκη α) στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της της περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 εισοδημάτων αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 48 παρ. 3 ν. 2238/1994) συνολικού ύψους 26.679,25 € και β) στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της της περιόδου 01.01.2014-31.12.2014 εισοδημάτων αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 21 παρ. 4 ν. 4172/2013) συνολικού ύψους 600,00 €, ως ακολούθως:

Ελεγχθείσα περίοδος	Συνολικό εισόδημα (προ εκπτώσεων)	
	Ποσά δήλωσης	Ποσά ελέγχου
01.01.2013-31.12.2013	0,00 €	26.679,25 €
01.01.2014-31.12.2014	47,46 €	647,46 €

Τέλη χαρτοσήμου (ΤΧ)

3) Με την υπ' αριθμ./19.12.2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης επιβλήθηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας ΤΧ ποσού 5.898,47 €, πλέον 1.179,69 € εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί των εν λόγω ΤΧ, 5.963,42 € πρόσθετων ΤΧ λόγω μη υποβολής σχετικής δήλωσης απόδοσης των ως άνω ΤΧ και 1.192,68 € εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί των εν λόγω πρόσθετων ΤΧ, ήτοι συνολικό ποσό 14.234,26 €.

4) Με την υπ' αριθμ./19.12.2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης επιβλήθηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας ΤΧ ποσού 8.071,64 €, πλέον 1.614,33 € εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί των εν λόγω ΤΧ, 4.035,82 € προστίμου λόγω μη υποβολής σχετικής δήλωσης απόδοσης των ως άνω ΤΧ και 807,16 € προστίμου λόγω μη υποβολής σχετικής δήλωσης απόδοσης της ως άνω εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί των εν λόγω ΤΧ, ήτοι συνολικό ποσό 14.528,95 €.

Οι διαφορές ΤΧ προέκυψαν επί τη βάσει της από 19.12.2019 έκθεσης μερικού ελέγχου ΤΧ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, σύμφωνα με την οποία διαπιστώθηκαν χρηματικές διευκολύνσεις προς την προσφεύγουσα από την εταιρεία, της οποίας ήταν διαχειρίστρια, πραγματοποιηθείσες εντός του 2013 και του 2014, συνολικού ύψους 589.847,43 € και 807.164,11 € αντίστοιχα, για τις οποίες δεν καταβλήθηκαν τα προβλεπόμενα από την ισχύουσα φορολογική νομοθεσία ΤΧ πλέον εισφοράς υπέρ ΟΓΑ.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση, άλλως τη μεταρρύθμιση, των ως άνω πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ και ΤΧ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, προβάλλοντας, συνοπτικά, τους ακόλουθους ειδικότερους ισχυρισμούς:

1.) Αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 3.630,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στην πρώτην στις 02.04.2013 (REC ID 2080): Η πίστωση αυτή αφορά σε προκαταβολή που κατέβαλε για την αγορά ζώων κτηνοτρόφος με ΑΦΜ(που τυγχάνει και προμηθευτής της επιχείρησης οικογενειακών συμφερόντων της «.....» επί σειρά ετών), καθώς στις αρχές Απριλίου 2013 και ενόψει των εορτών του Πάσχα (Μάιος 2013) αποφάσισε, μαζί με τον επίσης κτηνοτρόφο με ΑΦΜ(πεθερό του), να αγοράσουν από την ίδια αμνοερίφια, καταβάλλοντας από κοινού το συνολικό ποσό των 6.420,00 € και συγκεκριμένα ο πρώτος το υπό κρίση ποσό των 3.630,00 €· επειδή όμως η συγκεκριμένη αγοραπωλησία ακυρώθηκε από την πλευρά των υποψήφιων αγοραστών, επέστρεψε στον πρώτο εξ αυτών το εν λόγω ποσό στις 19 Απριλίου 2013 σε μετρητά ύστερα από ανάληψη ύψους 5.000,00 €, στην οποία προέβη αυθημερόν από τον ως άνω λογαριασμό που τηρούσε στην πρώτην, προσκομίζει δε σχετική υπεύθυνη δήλωση του εν λόγω (πρώτου) κτηνοτρόφου και αντιτίνει στην κρίση του ελέγχου ότι δε διαπιστώθηκε η επιστροφή του συγκεκριμένου ποσού και ότι αποτελεί παράδοξο το να επιστρέψει κάποιος τέτοιο ποσό σε μετρητά 70 χλμ. μακριά, ενώ θα μπορούσε να το καταθέσει στο λογαριασμό του δικαιούχου, ότι η μεν απόσταση δεν είναι πάνω από 40 χλμ., η δε επιστροφή του ποσού έγινε με παράδοση μετρητών, διότι το γεγονός αυτό της επιστροφής αποτέλεσε την αφορμή, ώστε να προσκληθεί από τον ως άνω πρώτο κτηνοτρόφο και να δειπνήσουν μαζί στο χωριό του, αφού έχουν άριστες προσωπικές σχέσεις, οπότε επί τη ευκαιρία επέστρεψε και τα χρήματα κατά τη συνάντησή τους.

2.) Αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 2.790,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στην στις 02.04.2013 (REC ID 2077): Η πίστωση αυτή αφορά σε προκαταβολή που κατέβαλε για την αγορά ζώων κτηνοτρόφος με ΑΦΜ(που τυγχάνει και προμηθευτής της επιχείρησης οικογενειακών συμφερόντων της «.....» επί σειρά ετών), καθώς στις αρχές Απριλίου 2013 και ενόψει των εορτών του Πάσχα (Μάιος 2013) αποφάσισε, μαζί με τον επίσης κτηνοτρόφο με ΑΦΜ(γαμπρό του), να αγοράσουν από την ίδια αμνοερίφια, καταβάλλοντας από κοινού το συνολικό ποσό των 6.420,00 € και συγκεκριμένα ο πρώτος το υπό κρίση ποσό των 2.790,00 €· επειδή όμως η συγκεκριμένη αγοραπωλησία ακυρώθηκε από την πλευρά των υποψήφιων αγοραστών, επέστρεψε στον πρώτο εξ αυτών το εν λόγω ποσό στις 19 και 22 Απριλίου 2013 σε μετρητά ύστερα από αναλήψεις συνολικού ύψους 6.500,00 €, στις οποίες προέβη στις 19 και 22 Απριλίου 2013 από τον ως άνω λογαριασμό που τηρούσε στην, προσκομίζει δε σχετική υπεύθυνη δήλωση του εν λόγω (πρώτου) κτηνοτρόφου και αντιτίνει στην κρίση του ελέγχου ότι δε διαπιστώθηκε η επιστροφή του συγκεκριμένου ποσού και ότι αποτελεί παράδοξο το να επιστρέψει κάποιος τέτοιο ποσό σε μετρητά 70 χλμ. μακριά, ενώ θα μπορούσε να το καταθέσει στο λογαριασμό του δικαιούχου, ότι η μεν απόσταση δεν είναι πάνω από 40 χλμ., η δε επιστροφή του ποσού έγινε με παράδοση μετρητών, διότι το γεγονός αυτό της επιστροφής αποτέλεσε την

αφορμή, ώστε να προσκληθεί από τον δεύτερο ως άνω κτηνοτρόφο (γαμπρό του πρώτου) και να δειπνήσουν μαζί στο χωριό του, αφού έχουν άριστες προσωπικές σχέσεις, οπότε επί τη ευκαιρία επέστρεψε μέρος των χρημάτων ύψους 1.370,00 €, το δε υπόλοιπο ποσό των 1.420,00 € το επέστρεψε ο γιός της στις 22 Απριλίου 2013.

3.) Αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 1.200,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στη στις 13.6.2014 (REC ID 2463): Η πίστωση αυτή αφορά σε κατάθεση μετρητών από την ίδια, δεν απαγορεύεται δε, σε αντίθεση με όσα αποφαίνεται ο έλεγχος, η κατάθεση χρημάτων από κατάσταση άλλης περιοχής.

4.) Δεν έπρεπε να της καταλογιστούν ΤΧ και η σχετική εισφορά ΟΓΑ επ' αυτών αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 5.000,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στη στις 30.10.2013 (REC ID 2247), γιατί εν προκειμένω δεν καταρτίστηκε έγγραφη σύμβαση δανείου μεταξύ του συζύγου της και της αδερφής του ούτε και εκδόθηκε εξοφλητική απόδειξη κατά την επιστροφή του δανείου από την τελευταία.

5.) Τα χρηματικά ποσά που κατατίθεντο στους τραπεζικούς λογαριασμούς αποτελούσαν ακαθάριστα έσοδα της εταιρείας, της οποίας ήταν διαχειρίστρια, ποτέ δε δεν πραγματοποιήθηκε ανάληψη από λογαριασμό της εταιρείας και ακολούθως κατάθεση σε δικό της λογαριασμό, είτε με μετρητά είτε με μεταφορά, και συνεπώς οι ελεγχόμενες καταθέσεις δεν δύνανται να υπαχθούν σε κάποια από τις περιπτώσεις των διατάξεων των άρθρων 3 και 15 ΚΝΧΤ. Ο έλεγχος καταλογίζει ΤΧ για κάθε χρήση, σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου γ' της παρ. 5 του άρθρου 15 ΚΝΤΧ, αλλά ούτε δάνειο συνήφθη μεταξύ της ίδιας και της εταιρείας ούτε και κάποια εγγραφή στα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων έλαβε χώρα ποτέ, ενώ καμιά από τις περιπτώσεις που ο έλεγχος θεωρεί ως υπαγόμενες σε ΤΧ δεν δύναται να υπαχθεί σε κάποια από τις περιπτώσεις των διατάξεων των άρθρων 3 και 15 ΚΝΧΤ. Οι πραγματοποιηθείσες διά των προσωπικών της λογαριασμών συναλλαγές αφορούσαν την εταιρεία και ο έλεγχος όφειλε να τις αντιμετωπίσει ως επιχειρηματικές δράσεις που εκφεύγουν της υποχρέωσης καταβολής ΤΧ. Όπως ορίζεται δε στις διατάξεις του ΚΝΤΧ και έχει κριθεί από τη νομολογία, βασική προϋπόθεση και αρχή της φορολογίας χαρτοσήμου είναι η ύπαρξη εγγραφής στα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταιρών ή μετόχων. Η εταιρεία συμφερόντων της «.....» τηρούσε βιβλία Β' κατηγορίας χωρίς την υποχρέωση τήρησης ιδιαίτερου λογαριασμού ταμείου και καταθέσεων όψεως, ώστε να μπορεί να αποδειχθεί ανάληψη ή κατάθεση από/σε λογαριασμό της, με αποτέλεσμα να μην απεικονίζονται οι συναλλαγές που πραγματοποιούνταν μεταξύ της ίδιας και της εταιρείας. Από τα ως άνω δεν αποδεικνύεται ανάληψη από λογαριασμό της εταιρείας, αλλά ότι χρησιμοποιούνταν οι κοινοί λογαριασμοί με συνδικαιούχο την ίδια για πραγματοποιηθείσες συναλλαγές της εταιρείας βάσει εκδοθέντων παραστατικών. Η κατάθεση χρηματικών ποσών από πελάτες της εταιρείας στον ατομικό της λογαριασμό δεν μπορεί να αποτελέσει απόληψη των ποσών αυτών από την εταιρεία και ως εκ τούτου δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 5γ και 5δ του άρθρου 15 του ΚΝΤΧ.

Επειδή, η προσφεύγουσα **δεν προβάλλει** κανέναν **ειδικό** ισχυρισμό αναφορικά με ποσό ύψους **23.469,25 €** εκ του συνολικού ποσού ύψους 26.679,25 € που προστέθηκε στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 ως εισοδήματος αγνώστου πηγής/αιτίας

προέλευσης (άρθρο 48 παρ. 3 ν. 2238/1994). Από αυτό συνάγεται ότι **σε κάθε περίπτωση αποδέχεται**, καταρχήν, την προσθήκη του ποσού αυτού στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της της περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 ως εισοδήματος αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 48 παρ. 3 ν. 2238/1994).

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 48 παρ. 3 εδ. β' ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2013: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21 παρ. 4 ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2014: «Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 884/2016 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψεις 7 και 8 της απόφασης), «7. ...σε αρκετές περιπτώσεις (λ.χ. όταν ο ίδιος ο δικαιούχος του λογαριασμού καταθέτει σε αυτόν μετρητά ή το ποσό επιταγής), η αληθής φύση και η ακριβής αιτία ή πηγή (γενεσιουργός οικονομικός λόγος) των οικείων σημαντικών αυξήσεων του ποσού του τραπεζικού λογαριασμού είναι αδύνατο ή, εν πάση περιπτώσει, ιδιαίτερα δυσχερές να διαγνωσθούν με άλλους τρόπους από τη φορολογική διοίκηση, η οποία διαπιστώνει μια κατάσταση, όσον αφορά την περιουσία του φορολογούμενου, που ευλόγως καλεί για εξηγήσεις εκ μέρους του. Εξάλλου, σε υπόθεση όπως η κρινόμενη, ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του. Κατ' ακολουθίαν, μπορεί ευχερώς και **υποχρεούται**, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι **πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο**, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης [...]. Επομένως, **οφείλει**, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος. Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να ανπιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του [...], αλλά, **πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς** που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του **λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή** (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυ-

γής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής [...]. 8. ...η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου (άρ. 2 παρ. 1 του Συντάγματος), του κράτους δικαίου (άρ. 25 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος), της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος) και του τεκμηρίου αθωότητας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και βρίσκει εφαρμογή και σε διοικητικές διαδικασίες καταλογισμού παραβάσεων και συναφών κυρώσεων [...], το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, **τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης **μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης** [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ΣτΕ 43/2006 επταμ., 4134/2001, 428/1996, 4026/1983, 954/1982 (φορολογία δωρεών), ΣτΕ 2046/1985, 2193/1958 (φορολογία κληρονομιών), ΣτΕ 2136/2012, 2967/2004, 1275/1985 (παραβάσεις μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων), ΣτΕ 1404/2015 (παράβαση λήψης εικονικού τιμολογίου), ΣτΕ 2768/2015, 747/2015, 1351/2014 επταμ., 2951/2013, 117/2005 (τελωνειακές παραβάσεις) - πρβλ. ακόμα ΣτΕ 2780/2012 επταμ., 1934/2013 επταμ., 2365/2013 επταμ., 3103/2015, σχετικά με παραβάσεις των κανόνων περί ανταγωνισμού). **Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων** (πρβλ. ΣτΕ 2365/2013 επταμ., 2780/2012 επταμ.). [...]. Άλλωστε, η ανωτέρω, υπό το κάθε-**

στώς του ΚΦΕ, δυνατότητα έμμεσου προσδιορισμού φορολογητέας ύλης με βάση το ύψος των τραπεζικών καταθέσεων του φορολογούμενου επιβεβαιώθηκε με τη ρύθμιση του άρθρου 67B παρ. 1 του Κώδικα αυτού και, στη συνέχεια, με τη διάταξη του άρθρου 27 παρ. 1 περιπτ. ε του νόμου 4174/2013, η οποία εφαρμόζεται και σε διαφορά όπως η κρινόμενη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 και ήδη 72 του ίδιου νόμου. Πράγματι, τέτοιες υποθέσεις είναι κατεξοχήν πρόσφορες για έμμεση απόδειξη της ύπαρξης φορολογητέου εισοδήματος και σχετικής φορολογικής παράβασης ανακριβούς δήλωσης και αντίστοιχης φοροδιαφυγής, λαμβανομένου υπόψη ότι το επίμαχο ποσό είτε (α) αποτελεί φορολογητέο μη δηλωθέν εισόδημα, περίπτωση που είναι και η συνήθης, κατά τα κοινώς γνωστά, στην ελληνική οικονομική πραγματικότητα είτε (β) συνιστά απαλλασσόμενο του φόρου εισόδημα, οπότε ο φορολογούμενος βαρύνεται ούτως ή άλλως με την απόδειξη της συνδρομής των όρων της σχετικής φοροαπαλλαγής (βλ. λ.χ. ΣΤΕ 387/2015) είτε (γ) προέρχεται από κάποια άλλη, μη περιλαμβανόμενη στη δήλωσή του φορολογίας εισοδήματος αλλά κατ' αρχήν νόμιμη, πηγή ή αιτία (που μπορεί και να γεννά φορολογική υποχρέωση, με βάση διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας διαφορετικές από εκείνες της φορολογίας εισοδήματος), την οποία, πάντως, ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει και, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή, παρέχοντάς της σχετικά στοιχεία, δυνάμενα να ελεγχθούν ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους και, αναλαμβάνοντας, σε διαφορετική περίπτωση, τον κίνδυνο να συναχθούν σε βάρος του συμπεράσματα περί τέλεσης της προαναφερόμενης φορολογικής παράβασης είτε (δ) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, απορρέει από συμπεριφορά που συνιστά ποινικό αδίκημα (λ.χ. εμπόριο ναρκωτικών ή δωροδοκία), με συνέπεια να υπόκειται (όχι σε φόρο εισοδήματος αλλά) σε δήμευση, σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 76 του Ποινικού Κώδικα και με ειδικές διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας. Περαιτέρω, σε υπόθεση όπως η παρούσα, το προαναφερόμενο, εμμέσως αποδεικνυόμενο, εισόδημα, ως άγνωστης πηγής ή αιτίας, λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 48 παρ. 3 (εδ. α') του ΚΦΕ, η οποία είναι, κατά τούτο, αρκούντως σαφής και προβλέψιμη στην εφαρμογή της, για το μέσο επιμελή φορολογούμενο, ο οποίος δεν θα μπορούσε να έχει τη δικαιολογημένη πεποίθηση ότι τέτοιο εισόδημά του μένει αφορολόγητο.»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1175/2017 εγκύκλιο του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ): «1. [...]. 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει

επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του. [...] 3. [...]»

Ως προς τον υπ' αριθμ. 1 ειδικότερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 1 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της, αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 3.630,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στην στις 02.04.2013 (REC ID 2080), η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η πίστωση αυτή αφορά σε προκαταβολή που κατέβαλε για την αγορά ζώων κτηνοτρόφος με ΑΦΜ (που τυγχάνει και προμηθευτής της επιχείρησης οικογενειακών συμφερόντων της «.....» επί σειρά ετών), καθώς στις αρχές Απριλίου 2013 και ενόψει των εορτών του Πάσχα (Μάιος 2013) αποφάσισε, μαζί με τον επίσης κτηνοτρόφο με ΑΦΜ (πεθερό του), να αγοράσουν από την ίδια αμνοερίφια, καταβάλλοντας από κοινού το συνολικό ποσό των 6.420,00 € και συγκεκριμένα ο πρώτος το υπό κρίση ποσό των 3.630,00 €· επειδή όμως η συγκεκριμένη αγοραπωλησία ακυρώθηκε από την πλευρά των υποψήφιων αγοραστών, επέστρεψε στον πρώτο εξ αυτών το εν λόγω ποσό στις 19 Απριλίου 2013 σε μετρητά ύστερα από ανάληψη ύψους 5.000,00 €, στην οποία προέβη αυθημερόν από τον ως άνω λογαριασμό που τηρούσε στην, προσκομίζει δε σχετική υπεύθυνη δήλωση του εν λόγω (πρώτου) κτηνοτρόφου και αντιτείνει στην κρίση του ελέγχου ότι δε διαπιστώθηκε η επιστροφή του συγκεκριμένου ποσού και ότι αποτελεί παράδοξο το να επιστρέψει κάποιος τέτοιο ποσό σε μετρητά 70 χλμ. μακριά, ενώ θα μπορούσε να το καταθέσει στο λογαριασμό του δικαιούχου, ότι η μεν απόσταση δεν είναι πάνω από 40 χλμ., η δε επιστροφή του ποσού έγινε με παράδοση μετρητών, διότι το γεγονός αυτό της επιστροφής αποτέλεσε την αφορμή, ώστε να προσκληθεί από τον πρώτο ως άνω κτηνοτρόφο και να δειπνήσουν μαζί στο χωριό του, αφού έχουν άριστες προσωπικές σχέσεις, οπότε επί τη ευκαιρία επέστρεψε και τα χρήματα κατά τη συνάντησή τους.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί μόνο με την ως άνω προσκομιζόμενη υπεύθυνη δήλωση του υποψήφιου αγοραστή με ΑΦΜ, χωρίς επιπλέον π.χ. συμφωνητικό βέβαιης χρονολογίας περί της σχετικής αγοράς ή/και περί δόσης προκαταβολής, δεν αποδεικνύεται (πλήρης απόδειξη) ούτε ότι η ως άνω υπό κρίση πίστωση αφορούσε σε προκαταβολή για την αγορά αγαθών ούτε, πολύ περισσότερο, ότι επιστράφηκε το σχετικό ποσό, λόγω μη ευόδωσης της σχετικής συναλλαγής, με παράδοση μετρητών στον υποψήφιο αγοραστή. Για το λόγο αυτό, ο υπ' αριθμ. 1 ισχυρισμός της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

Ως προς τον υπ' αριθμ. 2 ειδικότερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 2 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της, αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 2.790,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στην στις 02.04.2013 (REC ID 2077), η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η πίστωση αυτή αφορά σε προκαταβολή που κατέβαλε για την αγορά ζώων κτηνοτρόφος με ΑΦΜ (που τυγχάνει και προμηθευτής της επιχείρησης οικογενειακών συμφερόντων της «.....» επί σειρά ετών), καθώς στις αρχές Απριλίου 2013 και ενόψει των εορτών του Πάσχα (Μάιος 2013) αποφάσισε, μαζί με τον επίσης κτηνοτρόφο με ΑΦΜ

(γαμπρό του), να αγοράσουν από την ίδια αμνοερίφια, καταβάλλοντας από κοινού το συνολικό ποσό των 6.420,00 € και συγκεκριμένα ο πρώτος το υπό κρίση ποσό των 2.790,00 €· επειδή όμως η συγκεκριμένη αγοραπωλησία ακυρώθηκε από την πλευρά των υποψήφιων αγοραστών, επέστρεψε στον πρώτο εξ αυτών το εν λόγω ποσό στις 19 και 22 Απριλίου 2013 σε μετρητά ύστερα από αναλήψεις συνολικού ύψους 6.500,00 €, στις οποίες προέβη στις 19 και 22 Απριλίου 2013 από τον ως άνω λογαριασμό που τηρούσε στην , προσκομίζει δε σχετική υπεύθυνη δήλωση του εν λόγω (πρώτου) κτηνοτρόφου και αντιτίνει στην κρίση του ελέγχου ότι δε διαπιστώθηκε η επιστροφή του συγκεκριμένου ποσού και ότι αποτελεί παράδοξο το να επιστρέψει κάποιος τέτοιο ποσό σε μετρητά 70 χλμ. μακριά, ενώ θα μπορούσε να το καταθέσει στο λογαριασμό του δικαιούχου, ότι η μεν απόσταση δεν είναι πάνω από 40 χλμ., η δε επιστροφή του ποσού έγινε με παράδοση μετρητών, διότι το γεγονός αυτό της επιστροφής αποτέλεσε την αφορμή, ώστε να προσκληθεί από τον δεύτερο ως άνω κτηνοτρόφο (γαμπρό του πρώτου) και να δειπνήσουν μαζί στο χωριό του, αφού έχουν άριστες προσωπικές σχέσεις, οπότε επί τη ευκαιρία επέστρεψε μέρος των χρημάτων ύψους 1.370,00 €, το δε υπόλοιπο ποσό των 1.420,00 € το επέστρεψε ο γιός της στις 22 Απριλίου 2013.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί μόνο με την ως άνω προσκομιζόμενη υπεύθυνη δήλωση του υποψήφιου αγοραστή με ΑΦΜ, χωρίς επιπλέον π.χ. συμφωνητικό βέβαιης χρονολογίας περί της σχετικής αγοράς ή/και περί δόσης προκαταβολής, δεν αποδεικνύεται (πλήρης απόδειξη) ούτε ότι η ως άνω υπό κρίση πίστωση αφορούσε σε προκαταβολή για την αγορά αγαθών ούτε, πολύ περισσότερο, ότι επιστράφηκε το σχετικό ποσό, λόγω μη ευόδωσης της σχετικής συναλλαγής, με παράδοση μετρητών στον υποψήφιο αγοραστή. Για το λόγο αυτό, ο υπ' αριθμ. 2 ισχυρισμός της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

Ως προς τον υπ' αριθμ. 3 ειδικότερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 3 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της, αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 1.200,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στη στις 13.6.2014 (REC ID 2463), η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η πίστωση αυτή αφορά σε κατάθεση μετρητών από την ίδια, δεν απαγορεύεται δε, σε αντίθεση με όσα αποφαίνεται ο έλεγχος, η κατάθεση χρημάτων από κατάστημα άλλης περιοχής.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί επί προσθήκης στο συνολικό δηλωθέν εισόδημα φορολογουμένου ποσού πιστωθέντος (κατατεθέντος) σε τραπεζικό του λογαριασμό ως εισοδήματος αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης -και ανεξαρτήτως του αν εν προκειμένω η προσφεύγουσα αποδεικνύει ή όχι το ποιος είναι ο καταθέτης του υπό κρίση ποσού- δεν είναι κρίσιμο το πρόσωπο του καταθέτη (ο ίδιος ο φορολογούμενος -ή πάντως πρόσωπο που ενεργούσε στο όνομά του, κατ' εντολή και για λογαριασμό του- ή τρίτο πρόσωπο), όπως εσφαλμένα (ήτοι νόμω αβάσιμα) υπολαμβάνει η προσφεύγουσα, αλλά η πηγή ή η αιτία, από την οποία προήλθε το σχετικό ποσό και προσαύξησε-επαύξησε την περιουσία του διά της πίστωσής του (κατάθεσής του) σε τραπεζικό του λογαριασμό, στην υπό κρίση δε περίπτωση η προσφεύγουσα ούτε προβάλλει κανέναν συγκεκριμένο ισχυρισμό αναφορικά με την

πηγή ή την αιτία προέλευσης της ως άνω πίστωσης ούτε, πολύ περισσότερο, επικαλείται, συνακόλουθα δε, ως φυσικό επακόλουθο, ούτε και προσκομίζει, κανένα στοιχείο-έγγραφο (αποδεικτικό μέσο) προς απόδειξη (πλήρη απόδειξη) της πηγής ή της αιτίας προέλευσης της σχετικής επαύξησης της περιουσίας της και του αν αυτή φορολογήθηκε στα πλαίσια οποιασδήποτε φορολογίας, με τις γενικές ή με ειδικές διατάξεις ή απαλλάσσεται της φορολογίας, για οποιοδήποτε λόγο και κατ'εφαρμογή οποιασδήποτε διάταξης. Για τους λόγους αυτούς, ο υπ' αριθμ. 3 ισχυρισμός της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Ως προς τον υπ' αριθμ. 4 ειδικότερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 4 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν έπρεπε να της καταλογιστούν ΤΧ και η σχετική εισφορά υπέρ ΟΓΑ επ' αυτών αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 5.000,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στη στις 30.10.2013 (REC ID 2247), γιατί εν προκειμένω δεν καταρτίστηκε έγγραφη σύμβαση δανείου μεταξύ του συζύγου της και της αδερφής του ούτε και εκδόθηκε εξοφλητική απόδειξη κατά την επιστροφή του δανείου από την τελευταία.

Επειδή, α) δεδομένου ότι με την ως άνω υπ' αριθμ. /19.12.2019 προσβαλλόμενη πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης δεν επιβλήθηκαν ΤΧ και εισφορά υπέρ ΟΓΑ επ' αυτών αναφορικά με την ως άνω υπό κρίση πίστωση ποσού ύψους 5.000,00 € του τραπεζικού λογαριασμού της προσφεύγουσας με αριθμό που τηρούσε στη στις 30.10.2013 (REC ID 2247), αλλά μόνο αναφορικά με τις πιστώσεις των τραπεζικών της λογαριασμών εντός του 2013 που αφορούσαν σε ποσά της εταιρείας (καταβληθέντα για την εταιρεία από πελάτες της) και επιπλέον **β)** δεδομένου ότι τα αναλογούντα ΤΧ και η εισφορά υπέρ ΟΓΑ επ' αυτών, καθώς και οι σχετικές προσαυξήσεις, αναφορικά με την εν λόγω πίστωση ποσού ύψους 5.000,00 € επιβλήθηκαν συνολικά στο σύζυγο της προσφεύγουσας με ΑΦΜ με την υπ' αριθμ. /18.12.2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, αφού σε αυτόν αποκλειστικά αφορούσε η πίστωση αυτή και όχι και στην προσφεύγουσα, **παρέλκει** η εξέταση του ως άνω υπ' αριθμ. 4 ισχυρισμού της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας.

Ως προς τον υπ' αριθμ. 5 ειδικότερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 64 ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα των ως άνω προσβαλλόμενων υπ' αριθμ. /19.12.2019 και /19.12.2019 πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ ετών 2013 και 2014, αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.*»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 2 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα των ως άνω προσβαλλόμενων υπ' αριθμ. /19.12.2019 και /19.12.2019 πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ

ετών 2013 και 2014, αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης: «*Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. **Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστатωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. [...].***»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα των ως άνω προσβαλλόμενων υπ' αριθμ./19.12.2019 και/19.12.2019 πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ ετών 2013 και 2014, αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης: «*Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει.*»

Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 6 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα των ως άνω προσβαλλόμενων υπ' αριθμ./19.12.2019 και/19.12.2019 πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ ετών 2013 και 2014, αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης: «*Αν με την απόφαση ακυρώνεται, μερικά ή ολικά, ή τροποποιείται η πράξη της φορολογικής αρχής, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης οφείλει να αιτιολογεί την απόφαση αυτή επαρκώς με νομικούς ή και πραγματικούς ισχυρισμούς. Σε περίπτωση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, η αιτιολογία μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή των διαπιστώσεων της οικείας πράξης προσδιορισμού φόρου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον την οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου, το καταλογιζόμενο ποσό και την προθεσμία καταβολής αυτού. **Η φορολογική αρχή, της οποίας η πράξη ακυρώνεται για τυπικές πλημμέλειες, εκδίδει νέα πράξη σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.***»

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στις σελ. 10-12 της συμπροσβαλλόμενης με τις ως άνω υπ' αριθμ./19.12.2019 και/19.12.2019 προσβαλλόμενες πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ ετών 2013 και 2014, αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, ως συνιστώσας την αιτιολογία τους, από 19.12.2019 οικείας έκθεσης ελέγχου του ιδίου Προϊσταμένου: «*4. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ. 4.1 Σημείωμα διαπιστώσεων άρθρο 28 παρ. 1 Ν. 4174/2013. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 1 του ν. 4174/2013 εκδόθηκε το με αριθμό/30-07-2019 Σημείωμα Διαπιστώσεων, το οποίο εστάλη στην ελεγχόμενη με συστημένη επιστολή. Το περιεχόμενο του σημειώματος διαπιστώσεων καθώς και οι απόψεις της ελεγχόμενης έχουν ως ακολούθως: Α.4 Κώδικας Τελών Χαρτοσήμου. Από τις κινήσεις των τραπεζικών σας λογαριασμών και σύμφωνα με όσα αναφέρετε στο υπόμνημά σας διαπιστώθηκε ότι υπήρχαν καταθέσεις στους προσωπικούς σας λογαριασμούς από πελάτες της εταιρείας/ και τα οποία ποσά διακρατήσατε για κάποιο χρονικό διάστημα μέχρι να τα επανακαταβάλετε στο λογαριασμό όψεως της εταιρείας που είστε διαχειρίστρια αρ./της*

..... Το γεγονός της διακράτησης χρημάτων της εταιρείας για ορισμένο χρονικό διάστημα και η επανακατάθεσή τους τεκμηριώνει ότι τα ποσά αυτά αποτελούν ταμειακή διευκόλυνση προς εσάς. Για την πράξη αυτή θα σας επιβληθεί το ανάλογο χαρτόσημο που προβλέπεται πλέον εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί του ποσού που διακρατήσατε για κάθε έτος, αφαιρώντας όμως τα κέρδη που σας διένειμε η εταιρεία για τα έτη αυτά. [...] 5. Απόψεις ελεγχόμενης. Την 13/12/2019 η ελεγχόμενη κατέθεσε με το έγγραφο τις απόψεις της επί του σημειώματος διαπιστώσεων, το περιεχόμενο του οποίου διαφοροποιεί την επιβολή τελών χαρτοσήμου ως εξής: Χρήση 2013. [...]. Ο έλεγχος δέχεται τους ισχυρισμούς της ελεγχόμενης. Και για το υπόλοιπο [...]. Χρήση 2014. [...]. Ο έλεγχος κάνει δεκτούς τους ισχυρισμούς της ελεγχόμενης ότι πρόκειται [...]. Όσον αφορά τις υπόλοιπες εγγραφές-καταθέσεις, για τις οποίες επιβλήθηκε τέλος χαρτοσήμου ταμειακής διευκόλυνσης, ο έλεγχος εμμένει στις αρχικές του διαπιστώσεις [...].»

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 5 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα χρηματικά ποσά που κατατίθεντο στους τραπεζικούς λογαριασμούς αποτελούσαν ακαθάριστα έσοδα της εταιρείας, της οποίας ήταν διαχειρίστρια, ποτέ δε δεν πραγματοποιήθηκε ανάληψη από λογαριασμό της εταιρείας και ακολούθως κατάθεση σε δικό της λογαριασμό, είτε με μετρητά είτε με μεταφορά, και συνεπώς οι ελεγχόμενες καταθέσεις δεν δύνανται να υπαχθούν σε κάποια από τις περιπτώσεις των διατάξεων των άρθρων 3 και 15 ΚΝΧΤ. Ο έλεγχος καταλογίζει ΤΧ για κάθε χρήση, σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου γ' της παρ. 5 του άρθρου 15 ΚΝΤΧ, αλλά ούτε δάνειο συνήφθη μεταξύ της ίδιας και της εταιρείας ούτε και κάποια εγγραφή στα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων έλαβε χώρα ποτέ, ενώ καμιά από τις περιπτώσεις που ο έλεγχος θεωρεί ως υπαγόμενες σε ΤΧ δεν δύναται να υπαχθεί σε κάποια από τις περιπτώσεις των διατάξεων των άρθρων 3 και 15 ΚΝΧΤ. Οι πραγματοποιηθείσες διά των προσωπικών της λογαριασμών συναλλαγές αφορούσαν την εταιρεία και ο έλεγχος όφειλε να τις αντιμετωπίσει ως επιχειρηματικές δράσεις που εκφεύγουν της υποχρέωσης καταβολής ΤΧ. Όπως ορίζεται δε στις διατάξεις του ΚΝΤΧ και έχει κριθεί από τη νομολογία, βασική προϋπόθεση και αρχή της φορολογίας χαρτοσήμου είναι η ύπαρξη εγγραφής στα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταίρων ή μετόχων. Η εταιρεία συμφερόντων της «.....» τηρούσε βιβλία Β' κατηγορίας χωρίς την υποχρέωση τήρησης ιδιαίτερου λογαριασμού ταμείου και καταθέσεων όψεως, ώστε να μπορεί να αποδειχθεί ανάληψη ή κατάθεση από/σε λογαριασμό της, με αποτέλεσμα να μην απεικονίζονται οι συναλλαγές που πραγματοποιούνταν μεταξύ της ίδιας και της εταιρείας. Από τα ως άνω δεν αποδεικνύεται ανάληψη από λογαριασμό της εταιρείας, αλλά ότι χρησιμοποιούνταν οι κοινοί λογαριασμοί με συνδικαιούχο την ίδια για πραγματοποιηθείσες συναλλαγές της εταιρείας βάσει εκδοθέντων παραστατικών. Η κατάθεση χρηματικών ποσών από πελάτες της εταιρείας στον ατομικό της λογαριασμό δεν μπορεί να αποτελέσει απόληψη των ποσών αυτών από την εταιρεία και ως εκ τούτου δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 5γ και 5δ του άρθρου 15 του ΚΝΤΧ.

Επειδή, ο υπό κρίση έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης καταλογίζει ΤΧ ταμειακής διευκόλυνσης για τις πιστώσεις των τραπεζικών λογαριασμών της προσφεύγουσας που αφορούν σε συναλλαγές (πελάτες) της εταιρείας «.....», της οποίας ήταν διαχειρίστρια, με το επιχείρημα ότι «το γεγονός της διακράτησης χρημάτων της εταιρείας για ορισμένο χρονικό διάστημα και η επανακατάθεσή τους τεκμηριώνει ότι τα ποσά αυτά αποτελούν ταμειακή διευκόλυνση προς εσάς»

(βλ. σελ. 10 σε συνδυασμό με σελ. 12 της συμπροσβαλλόμενης με τις ως άνω υπ' αριθμ./19.12.2019 και/19.12.2019 προσβαλλόμενες πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ ετών 2013 και 2014, αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, ως συνιστώσας την αιτιολογία τους, από 19.12.2019 οικείας έκθεσης ελέγχου του ιδίου Προϊσταμένου). **Πλην όμως** η Υπηρεσία μας θεωρεί ότι το επιχείρημα-αιτιολογία αυτή ισοδυναμεί με **αόριστη** αιτιολογία, αφού στη συμπροσβαλλόμενη με τις ως άνω υπ' αριθμ./19.12.2019 και/19.12.2019 προσβαλλόμενες πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ ετών 2013 και 2014, αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, ως συνιστώσα την αιτιολογία τους, από 19.12.2019 οικεία έκθεση ελέγχου του ιδίου Προϊσταμένου δεν παρατίθενται, με τρόπο εξειδικευμένο και συγκεκριμένο και με σαφήνεια, ποια ποσά και για πόσο χρονικό διάστημα το καθένα διακρατήθηκαν από την προσφεύγουσα, προτού αυτή τα καταθέσει στον υπ' αριθμ. λογαριασμό που τηρούσε η ως άνω εταιρεία στην, καθώς και αν τυχόν είχαν διενεργηθεί σχετικές εγγραφές στα βιβλία της εταιρείας, ώστε να προκύπτει με ασφάλεια αν οι σχετικές πιστώσεις αποτελούν ταμειακές διευκολύνσεις της προσφεύγουσας ή έγιναν στα πλαίσια σύμβασης ανώμαλης παρακαταθήκης μεταξύ της τελευταίας και της εταιρείας κατά την έννοια του άρθρου 830 του Αστικού Κώδικα ή άλλης τυχόν σύμβασης μεταξύ τους, ζήτημα που είναι αποφασιστικής σημασίας για την αντιμετώπιση της υπό κρίση περίπτωσης από τη νομοθεσία περί ΤΧ· δηλαδή δεν παρατίθενται **με τρόπο σαφή** τα γεγονότα, επί των οποίων θεμελιώνονται οι ως άνω υπ' αριθμ./19.12.2019 και/19.12.2019 προσβαλλόμενες πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, με αποτέλεσμα αυτές να πάσχουν **αόριστης** αιτιολογίας και ως εκ τούτου η προσφεύγουσα να μην έχει τη δυνατότητα να ασκήσει πλήρως το κατά την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος (όπως αυτή ίσχυε κατά την ημερομηνία κοινοποίησης σ' αυτήν των δύο αυτών προσβαλλόμενων πράξεων) δικαίωμά της σε έννομη προστασία κατά το ενδικοφανές στάδιο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 63 ν. 4174/2013, κατά παράβαση των προπαρατεθεισών διατάξεων του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος και των άρθρων 64 και 28 παρ. 2 ν. 4174/2013, συνδυαστικά ερμηνευομένων (όπως οι διατάξεις αυτές ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης σ' αυτήν των εν λόγω πράξεων), και συγκεκριμένα **κατά παράβαση του ουσιώδους τύπου**, σχετικά με τη διαδικασία έκδοσης και κοινοποίησης των δύο αυτών προσβαλλόμενων καταλογιστικών (συνεπώς δυσμενών) διοικητικών πράξεων, **της σαφούς, ειδικής και πλήρους αιτιολογίας** των πράξεων αυτών. Για το λόγο αυτό, οι ως άνω υπ' αριθμ./19.12.2019 και/19.12.2019 προσβαλλόμενες πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ ετών 2013 και 2014, αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης πρέπει να ακυρωθούν λόγω **τυπικής πλημμέλειάς τους** και, συγκεκριμένα, λόγω **αόριστης αιτιολογίας** (τους).

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

τη μερική αποδοχή της από 30.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ, κατά α) των κάτωθι πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική / φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
1		19/12/2019	-	Φόρος εισοδήματος	01/01/2013 - 31/12/2013	19.997,43 €
2		19/12/2019	-	Φόρος εισοδήματος	01/01/2014 - 31/12/2014	297,00 €

και β) των κάτωθι πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΤΧ του ιδίου Προϊσταμένου:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική / φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
3		19/12/2019	-	Τέλη χαρτοσήμου (ΤΧ)	01/01/2013 - 31/12/2013	14.234,26 €
4		19/12/2019	-	Τέλη χαρτοσήμου (ΤΧ)	01/01/2014 - 31/12/2014	14.528,95 €

και **συγκεκριμένα:**

α) την **απόρριψη** της σ' ό,τι αφορά στην **πρώτη (υπό A/A 1) και στη δεύτερη (υπό A/A 2)** εκ των ως άνω πράξεων **και την επικύρωση** των πράξεων αυτών· **και**

β) την **αποδοχή** της σ' ό,τι αφορά στην **τρίτη (υπό A/A 3) και στην τέταρτη (υπό A/A 4)** εκ των ως άνω πράξεων **και την ακύρωση των πράξεων αυτών** για τυπική πλημμέλεια, κατά την ειδικότερη ως άνω ανάλυση.

Η φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΦΕφπ

Οικονομικό έτος 2014

Διαφορά κύριου φόρου	9.425,25 €
ΠΛΕΟΝ Πιστωτικού ποσού βάσει της οικείας υποβληθείσας δήλωσης ΦΕφπ οικονομικού έτους 2014	288,49 €
ΠΛΕΟΝ Συνόλου προσαυξήσεων λόγω ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης ΦΕφπ οικονομικού έτους 2014 και εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕφπ (άρθρο 72 παρ. 17 ν. 4174/2013)	9.750,10 €
ΠΛΕΟΝ ΕισφΑλληλ	533,59 €
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ (βάσει της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας)	<u>19.997,43 €</u>

Φορολογικό έτος 2014

Διαφορά κύριου φόρου	198,00 €*
ΠΛΕΟΝ Προστίμου άρθρου 58 ν. 4174/2013 λόγω ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014	99,00 €

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ (βάσει της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας)

297,00 €

* Σύμφωνα και με την επισήμανση στο σώμα της υπ' αριθμ./19.12.2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σπάρτης, «επί του οφειλόμενου φόρου κ.λπ. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.», λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕΦΠ.

ΤΧ

Έτος 2013

Διαφορά ΤΧ	0,00 €
ΠΛΕΟΝ Εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί των ως άνω ΤΧ	0,00 €
ΠΛΕΟΝ Πρόσθετων ΤΧ λόγω μη υποβολής σχετικής δήλωσης απόδοσης των ως άνω ΤΧ	0,00 €
ΠΛΕΟΝ Εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί των ως άνω πρόσθετων ΤΧ	0,00 €
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ (βάσει της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας)	<u>0,00 €</u>

Έτος 2014

Διαφορά ΤΧ	0,00 €
ΠΛΕΟΝ Εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί των ως άνω ΤΧ	0,00 €
ΠΛΕΟΝ Προστίμου άρθρου 58 ν. 4174/2013 λόγω μη υποβολής σχετικής δήλωσης απόδοσης των ως άνω ΤΧ	0,00 €
ΠΛΕΟΝ Προστίμου άρθρου 58 ν. 4174/2013 λόγω μη υποβολής σχετικής δήλωσης απόδοσης της ως άνω εισφοράς υπέρ ΟΓΑ επί των εν λόγω ΤΧ	0,00 €
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ (βάσει της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας)	<u>0,00 €</u>

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.